

వీణాధరి పోయిందట! - by SKU

[Back](#) [Home](#)

ఉదయం 7.00 గంటలు. ఇంట్లో అందరం ఎవరి పనుల్లో వాళ్ళుం వున్నాం. ఇంతలో ఫోన్ లోగింది.

"ఇంత పొద్దున్నే ఎవరబ్బా?" మా స్వాతి ఆశ్చర్యపోయింది. మా ఇంట్లో అథిక శాతం ఫోన్లు వచ్చేవి దానికి. కాక పోతే, దాని పైండ్సు ఎవరూ ఇంత పొద్దుటే తేచి ఫోన్లు చెయ్యారు. ఒకవేళ చేస్తే, ఎదో కొంప మీదకి తెచ్చే వ్యవహారమే అపుతుంది!

"బావ చేసి వుంటారు అక్కు కోసం." అమ్మి అంది కాఫీ గ్లాసుల్లో తీరగబోస్తా. మా అక్కు సంక్రాంతి శలవలకి వచ్చింది. ఏమెనా ముందు రోజు రాత్రి ఈమె గారు ఫోన్ చేసి ఆర్ద్రర్లు వేస్తే, ఆ పని ప్రేటన్ చెప్పటానికి పొద్దుటే ఆఫీన్ కి వెళ్ళేముందు ఇలా బావ ఇలా ఫోన్ చేసి అక్కు కి అవ్వడేట ఇస్తా వుంటారు.

నేను అప్పబికే స్నానం పూర్తి చేసి, బెడ్ రూమ్ లో డ్రైస్ప్రింగ్ టేబుల్ దగ్గర నుంచొని ఆఫీన్ కి పెళ్ళటానికి తయార పుతున్నాను.

వచ్చే ఫోన్ తనకే అన్న వుద్దేశ్యం తో అక్కు వెళ్ళి ఫోన్ తీసుకుంది. అవతల చూస్తే బావ కాదనుకుంటా. ఫోన్ లో అక్కు "ఎవరూ!? ఎప్పుడూ!? ఏమైందీ అసలు?! అరెరే!" అంటూ తెగ ఆశ్చర్యపోతూ, బాధ పడి పోతోంది.

అక్కు రియాక్షన్లు పిని మేమంతా ఎటెన్నున్ లోకి వచ్చాం. అమ్మి "ఎవరే? ఏమిటీ?" అంటూ చేతిలో కలుపుతున్న కాఫీ గిన్నెలు తో సవా ఫోన్ దగ్గరకి వచ్చింది. నేను కూడా అల్లు కుంటున్న జడ మధ్యలో ఒక్క త్తణం ఆపి అట్టువెపు జరుగుతున్నది జాగర్త గా వినబం మొదలు పెట్టాను. మా ఆత్మం ఏదీ గ మనించ కుండా, అక్కు మాత్రం ఫోన్ లో ఇంకా ఆశ్చర్యపోతోంది.

అలా మమ్మల్ని అందరినీ 5 ని మిషేల సేపు సస్పెన్స్ లో పుంచి, అప్పుడు చెప్పింది. "శారద పిన్ని కూతురు పీణ .. పోయింది!"

"ఆ.. ఎప్పుడూ?!" అంటూ అమ్మి అక్కు చేతిలో ఫోన్ లాక్కుంది. "హలో.. ఎవరూ?" అడిగింది అట్టువెపు మాట్లాడుతున్నది ఎవరో తెలీక.

"మన పెద్ద మ్మి. ఈ వీపయం మనకి తెలుసా? అని అడగటానికి ఫోన్ చేసింది." అక్కు చెప్పింది.

"సరస్వతీ.. నేను జానకి ని మాట్లాడుతున్నా. ఏమైందీ? ఎలా పోయిందీ? ఏమన్నా జబ్బు చేసిందా?" అడిగింది అమ్మి పెద్ద మ్మి నీ.

అట్టువెపు పెద్ద మ్మి చెప్పినది అక్కు లాగ పెద్ద రియాక్షన్లు ఏమీ చూపకుండా దాదాపు మౌనంగా వీంది అమ్మి కేవలం "ఆ.. ఊ" ల తో.

మా అందరి హడాపిడి పిని నోట్లో బ్రువ్ తో లోపలికి వచ్చిన నాన్నగారితో చెప్పింది అమ్మి..

"మీ సిద్ధాంతం బాబాయ్ వాళ్ళ శారద కూతురు వీణాధరి ఎదో విషం మింగి పోయిందట. రాత్రింతా పెద్దాసుపత్తి లో పుండట. ప్రొద్దుట 6.00 గంటలకి పోయిందట. మీ అన్నయ్య కి ప్రొద్దుచే మీ డాక్టర్ అన్నయ్య ఫోన్ చేసి చెప్పారుట. ఇంకేం వివరాలు తెలీవట. సరస్వతి ఫోన్ చేసింది ఇప్పుడు."

సిద్ధాంతం బాబాయ్ అంటే, నాన్నగారి దూరపు చుట్టుం. ఆయన కూతురు ఈ పోయిన అమ్మాయి తల్లి శారద అనే ఆపిడ. నాకు ఆపిడ ఏమవుతారు అని చుట్టురికాలు తప్పు కుంటూ పెశ్చే, కూతురు వరుస అపుతుంది. కానీ నాన్నగారే వరుస తెలీక సిద్ధాంతం లో పుండె బాబయ్య లాంపి వాడు కనుక "సిద్ధాంతం బాబాయ్" అని సెటిల్ అయ్యారు. ఆయన కూతురు మా అమ్మ కన్నా చెన్నది కనుక మేము పిన్ని అని పిలవటం మొదటట్టాం. కాకినాడ మొత్తం మా చుట్టూలే. అందులో చాలా మంది చుట్టురికం కన్నా పరిచయం ఎక్కువ. ఈ శారద పిన్ని వాళ్ళతో కూడా ఏమన్నా పేరంటాలు, పెళ్ళిళ్ళలో కలవటమే. కాక పోతే, ఇక్కడ మా మంద పెద్దది కనుక ఈ పేరంటాలు తరచూ అవటం, ఆ పిథంగా తరచూ కలవటం జరుగుతూ పుంటుంది. కానీ ఆ బంధుత్వాలూ, చుట్టురికాల మీద మా పిల్ల కాయలకి పెద్దగా ఇంట్రైప్ట్ లేదు. కనుక వాళ్ళు తెలుసు కానీ వాళ్ళ గురించి అంతగా తెలీదు మాకు.

ఇప్పుడు ఈ అమ్మాయి వీణ మా స్వాతి ఈడుది. ఒక ఏడాది చెన్నది అనుకుంటా స్వాతి కన్నా. మా పెద్ద మ్ము పొద్దుచే మాకు ఫోన్ చేసి చెప్పాల్సిన అంత బంధుత్వం మా మధ్య లేదు. కానీ కుతూహలం.. "ఎదో జరుగుతోంది, లేదా జరిగింది, దాని గురించి నీ కన్నా నాకు ముందు తెలుసు" అనే కాంపిటీషన్!

నాన్నగారు ఆ దంతధావనం కార్బూక్ మం త్వరగా పూర్తి చేసి వచ్చేసరికి, మేమంతా వంటగది లో సమావేశ మయ్యాం. ఈ లోగా అమ్మ మ్ము కూడా తన గది లోంచి పచ్చి వంటింట్లో చేరింది.

"స్నేహం చేయుకుండా పెళ్ళి ఓ సారి చూస్తాం" అమ్మ చేతిలో కాఫీ గ్లాసు అందుకుంటూ అన్నారు నాన్నగారు.

"ఇప్పుడు మళ్ళీ స్నేహం చేయాలా?" బెంగ గా అడిగాను. ఇలాంటి వార్త పించే సాధారణం గా మైల పడతాం. కానీ పోయిన అమ్మాయి పెళ్ళి కానీ అమ్మాయి కనుక, మైల పుండుదు. అందుకనీ, కేవలం స్నేహం చేసి శుభ్రి చేసుకోవలసిన కార్బూక్ మం పుంటుంది.

"ఒక్కసారి నెత్తి మీద నాలుగు చెంబుల నీళ్ళు పోనేసుకో. అరిష్టం ఇలా చాపులు ఇంట్లో కలుపుకుంటే. ఎంతసేపు. ఇంకా బైపు ము పుంది కాదా ఆఫీసుకి పెళ్ళటానికి" అమ్మ మ్ము అంది.

"అబ్బా.. ఎందుకు పెడతారో ఇవన్నీ" పిసుకుర్కుంటూ బాత్ రూ మ్చెపు నడిచాను.

స్నేహం చేసి వచ్చేసరికి ఇంకా ఇంట్లో అంతా స్నేహం హడాపిడి లో పున్నారు. అమ్మ మ్ము పెరట్లో నూతీ దగ్గర మా పన మాయి లో కబుర్లు చెప్పుతోంది. వీణ గురించే! అక్కడే పున్న అమ్మ, నాన్నగారు కూడ ఆ సంభాషణ లో మధ్య లో పాలుపంచుకుంటున్నారు.

"పాపం రమేష్ కి ఒకర్తే అమ్మాయి. ఏముచ్చిందో! శారద కి ఇంక మళ్ళీ పిల్లలు పుట్టే అవకాశం

కూడా లేదను కుంటా" జాలి గా అంది అమ్మమ్మ.

"ఇంత వయసోచ్చాక వున్న పిల్ల వోయింది కనుక మళ్ళీ పిల్లలా?" రవ్వంత వెగటు గా అంది అక్క.

"ఏం గుండిగోలు పిన్ని గారి కోడలి కి చేయించలేదూ ఆ రివర్స్ ఆపరేషన్?" దబాయించింది అమ్మమ్మ.

"మీ అన్నయ్య వెళ్ళారు. ఇంకా ఆసుపత్రి లోనే పుండు బాడీ. సూసయడ్ కేస్ రాసేసారు. వోస్టు మార్పు మ్చేస్తున్నారు. కనుక ఒక గంటాగి ఇంటికి వెళ్తే సరి. ఇంక ఇప్పుడు ఆసుపత్రికి వెళ్ళినా అక్కడ ఎక్కువ నేపు వుండరు. చూడని వ్యారె మో కూడా." నాన్నగారికి సలవో ఇచ్చింది అమ్మ.

నాన్నగారు ఇంకా వివరాలు కనుక్కునేందుకు మా డాక్టర్ పెదనాన్న గారి ఇంటికి ఫోన్ చేసారు.

"తలీదండీ.. ఈయన రాత్రి నుండీ ఆసుపత్రి లోనే వున్నారు." పెద్ద మ్మ, అదే, డాక్టర్ పెదనాన్న గారి భార్య చే ప్పింది.

"అది కాదు.. ఏంటీ ఏమైనా ఏక్కిడెంటా? లేక జబ్బు చేసిందా?" నాన్నగారు వివరాలు అడిగారు.

"కాదు. నీన్న రాత్రి పదకొండు గంటలకి మా ఇంటికి ఫోన్ చేసారు గవర్నమెంట్ ఆసుపత్రి కి తీసుకెళుతూ సాయం రమ్మని. విషం ఎదో తీసుకుందట."

"అంటే.. సూసయడ్ కేసా?"

"అలానే అనుకోవాలి. నోట్లోంచి నురగలు వస్తుంచే చూసి దగ్గర్లో ఆసుపత్రి కి తీసుకెళితే, వాళ్ళు గవర్నమెంట్ ఆసుపత్రి కి తీసుకెళ్ళమని పంచేసారు. అప్పుడే ఈయనకి కాల్ చేస్తే, ఈయనా వాళ్ళతో కలిసి పెద్దాసుపత్రి కి వెళ్ళారు. ఈయన మరి తిరిగి రాలేదు అప్పటినుండీ. వస్తే ఏమన్నా ఇంకా వివరాలు తెలుస్తాయి."

"ఏం తలీదట." ఫోన్ వెళ్తేస్తూ అన్నారు నాన్నగారు.

"శారద పిన్ని వాళ్ళ అక్క కళ పిన్ని ప్రక్క వీధి లో పుంటోంది కదా? ఒక్కసారి వాళ్ళకి ఫోన్ చేస్తే?" అక్క అంది.

అమ్మ వెంటనే కళ పిన్ని వాళ్ళంటికి ఫోన్ చేసింది. 7,8 రింగ్ లు వచ్చినా ఎవరూ ఎత్తుక వోయేసరికి "లేరె మో!?" అనుకుని ఫోన్ వెళ్తేస్తుండగా ఎవరో అటువైపు ఫోన్ ఎత్తారు.

"వాళ్ళు అంతా వాళ్ళ బంధువుల అమ్మయికి ఒంట్లో బాలేదని వెళ్ళారండీ" ఒకావిడ చెప్పారు.

"అదేనండీ ఆ విషయం గురించే. ఎన్నింటికి వెళ్ళారు కళా వాళ్ళు?"

"ఇప్పుడే 6.30 కి వెళ్లారు. నేను ప్రక్క ఇంట్లో పుంచాను. పనమ్మాయి వస్తే, అమెకి తలుపులు తెరవమని నాకు చెప్పి వెళ్లారు."

ఇంతకీ పీణ ఎందుకు చనిపోయిందన్న పిపటుం మాత్రం తేలలేదు. సూసయిడ్ అన్న నిర్ధారణ కి పచ్చేసాము.

"వెధవ పీనుగ! ఏదఱునా లవ్ ఎఫయిర్ ఎమో! ఈ రోజుల్లో పిల్లలు ఎలా పున్నారు!? ఆ అంటే ఆగుతున్నారా?" నిరసనగా మా మీద కోపం కూడ మాటల్లో చూపిస్తూ అంది అమ్ముమ్మె.

"లేదే. అది అలాంటిది అనిపించదు. చాల నె మృది." అక్క అంది.

"అలాంటి వాళ్ళే హిష్ట్టరీలు స్ట్రోస్టోరు." మా స్టోరి అంది వెటకారం గా. దానికి పీణ అంటే పడదు. "style సరిగా మాట్లడదు" అంటుంది.

"శారదకీ, రమేష్ కీ కూడా అదంటే ఎంతో ముద్దు. పాపం వెళ్ళి మొద్దు! ఏం కష్టం వచ్చిందో! వాళ్ళు అమ్మునీ నాన్నునీ ఇలా అన్యాయం చేసి పెళ్ళిపోయింది." అమ్ము అంది భాధగా.

"అది వెళ్ళిపోయింది. కానీ పున్న వాళ్ళుకి బతికున్నంత కాలం కడుపు కోత కాదూ? పీళ్ళు గురించి ఒక్క త్రణం ఆలోచించలేక పోయిందా?" అమ్ముమ్మె అంది.

"దాన్నసలు వాళ్ళు పల్లెత్తు మాట అనరు" అప్పు మానూ తనని తీట్టే అమ్ము మీద చురక వేసింది స్టోరి.

* * *

ఎని మిది గంటలకి నాన్నగారు పిన్నీ వాళ్ళింటికి వెళ్లారు. నేను ఆఫీస్ కి వెళ్ళి టైమ్ కి ఇంకా తిరిగి రాలేదు. కనుక నాకు అసలు పిపటుం ఏమిటో అప్పటికి తెలియలేదు.

ఆఫీస్ లో మా ఆఫీస్ బోయ్ తో చెప్పాను. "మీ ఇంటి దగ్గరే. మా కజిన్ వాళ్ళూ పుంచారు. తను చనిపోయింది పాపం పొద్దుబ".

"ఏ మయిందండీ?" అడిగాడు అతను.

"తెలీదు. సూసయిడ్ ట. ఎందుకు చేసుకుందో మరి వివరాలు నెమ్ముదిగా కానీ బయటకి రావు."

లంచ్ కి అతను వెళ్ళి వచ్చాక నేను ఇంటికి బయలుదేరాను లంచ్ కి అని.

మా పెద్ద మ్ము లేద్దరూ పున్నారు ఇంట్లో. అంతా శిఖరాగ్ర సభ అన్నట్టు కూర్చుని పున్నారు దీర్ఘ అలోచనలో! నేను భోంచేసి బయటకి పచ్చేసరికి వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు.

"ఏ మయిదట? ఏ మీటీ అసలు వీపటుం?" అడిగాను అమ్మ నే.

"కుళ్ళిపోయన గ్రుడ్డు తీందట. అది పుడ్ పాయిజన్ అయిదట."

"అదే మీటీ? దానికి కూడా చని పోతారా?" అపన మ్మకం గా, ఆశ్వర్యం గా అడిగాను.

"ఏహా మరి! వాళ్ళందరితో అదే చెప్పున్నారు. కానీ మొఖం ఏమీ రంగు మారలేదు. మెరడు దగ్గర మాత్రం స్లాష్టర్ పుండి. ప్రశాంతం గా నీద్ర పోతున్నట్టే పుండి."

"నువ్వు వెళ్ళావా? పాపం పిన్ని బాగా ఏడు స్తోందా?"

"దాన్ని పట్టుకోవటం కష్టం అయిపోతోంది. ఎప్పుడూ పల్లెత్తు మాట నీన్ను అనలేదు. నాకెంత అన్యాయం చేసి వెళ్ళిపోయావే అంటూ ఏడు స్తోంది. ఏమైనా పాపం.. ఏళ్ళు చెప్పిన కారణం అక్కుడ ఎవ్వరూ న మృత్యుల్లేదు. అంతా ఎవరి ఊహలు వాళ్ళు చేసుకుంటున్నారు."

"ఆ కాలేజ్ అంతే. అన్నీ గొడవలే. మా ఫ్రెండ్స్ చెప్పుంటారు." స్వీతి అంది.

"అదే మీ గొడవలు పెట్టుకునే మనిషిలా అని పించదే? చాలా రిజర్వ్ డ్ గా పుంటుంది. వాళ్ళా అదే అనుకుంటున్నారు. ఎంతో శాంత మూర్తి. అస్సలు పేచీ పెట్టుడు అన్నది ఎరుగదు. ఎంతో సర్ధబాటు గుణం కలదని!" అమ్మ అంది.

* * *

నేను లంచ చేసి ఆఫీన్ కి వెళ్గానే అడిగాడు మా బోయ్. "ఏంటండీ? ఆపిడ ఎందుకు చని పోయారుట?"

నేను నాకు తెలిసిన గ్రుడ్డు కథనే చెప్పాను.

అతను దానికి ఒక చీత్రమైన నప్పు నవ్వాడు. "మా ప్రక్క వీధి లోనే అండీ ఆపిడ ఇల్లు." అన్నాడు.

"ఏం నీకి మన్నావేరే కారణం తెలుసా?" అడిగాను.

"అబ్బి. అదేం లేదండీ"

నేనూ రెట్టించలేదు. ఎందుకంటే ఆ గ్రుడ్డు కారణాన్ని నేనూ న మృత్యులేదు!!

* * *

సాయంత్రం ఇంటికి వెళ్ళిసరికి మా సరస్వతి పెద్ద మ్ము మళ్ళీ పచ్చ) పుంది. ఈ లోగా ఈ వార్త ఆ నోటా,

ఈ నోటా మా బంధువర్గం అంతా తెలిసి పోయింది. కానీ అందరికీ ఒకటే కూర్చియాసిటీ. "ఆ అమ్మాయి ఎందుకు చని పోయిందీ?" అని!

మా బోయ్ చేసిన కామెంట్ చెప్పాను ఇంట్లో.

"బహు శా అతనికి ఏమన్నా తెలిసి పుంటుంది. మన చుట్టూలని చెప్పాను అంటున్నావు కదా. అందుకని నీకు చెప్పటానికి మొహమాట పడి పుంటాడు." పెద్ద మ్మె అంది.

"ఇంటర్ ఫష్టీయర్ రిజిస్ట్ర్స్ వచ్చాయి కదా. అందుకని ఏమన్నా..." అమ్మె అంది సందేశం గా.

"ఇవాళ ప్రోద్భున్నే వచ్చాయి రిజిస్ట్ర్స్. అయినా అంత ఫష్టీయర్ రిజిస్ట్ర్స్ కే జనాలు చచ్చిపోయేంత సీన్ లేదు." పెద్ద మ్మె కూతురు రఘ్య అంది.

"బాగుంది. బాగా చదివే వాళ్ళు ఒక సజ్జెక్ట్ పుండి పోయినా ఎంతో అవమానం ఫీల్ అపుతారు. కొంచెం సెన్స్టీవ్ అయితే ఏదన్నా చే స్తూరు." అక్క అంది.

"అంత బాగా చదివేదయితే ఆ కాలేజ్ లో ఎందుకు చదువుతోందీ? ఎక్కుడా సీట్ రాకే కదా ఆ దొక్కు కాలేజ్ లో చేరింది?" స్వాతి అంది.

"ఇదిగో కాంతం వస్తే ఏమన్నా సంగతి తెలుస్తుంది." అమ్మె అంది. కాంతం అంటే, మా అమ్మె కి చెల్లెలు.

"కాంతం అమ్మె ఎందుకు వస్తుందీ?" అన్నాను అయి మయం గా నేను.

"కాంతం కోడలు రాధిక, శారద కి చెల్లెలు అపుతుంది కదే" అమ్మె విపరించింది.

"తనకి తెలిసినా మాత్రం చెప్పండా? నువ్వేం సీ ఇంటరాగేషన్ చెయ్యకు." అమ్మె సీ హచ్చించింది స్వాతి.

మర్చుడు మళ్ళీ వెళ్ళారు అమ్మె, అమ్మె మా శారద పిస్టి ఇంటికి పరామర్శకి.

లోకల్ పేపర్ లో "కడుపు నొప్పి తట్టు కోలేక పిద్యాథ్రిసి ఆత్మహత్య" అని న్యూస్ వచ్చింది.

"ఏ మిటో.. ఒక్కుళ్ళా ఒక్కు కారణం చెప్పన్నారు!" అనుకున్నాం అది చదివి.

కొంత మంది కుతూహలం ఆపుకోలేని వాళ్ళ ఏడుస్తున్న పిస్టి నే అడిగే సారుట. "పేపర్ లో ఆత్మహత్య అని వార్త వచ్చిందే మిటి?" అని! ఎవరిచ్చారు ఆ న్యూస్ పేపర్ వాళ్ళక న్నది త మకి తలీదని రమేష్ బాబుయ్ గారు చెప్పారుట.

* * *

ಇಕ್ಕೆಡ ಇಂದಿ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿ, ವೀಣಾ ಸ್ವರೂಪಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಂಬು ಕೋವಣಾನಿಗೆ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಬಾಬುಯ್ಯಾರೂ ವೀಣಾ ಅಂಥಿಕಲು ತೀಸುಕುನಿ ಮಾ ಶಾರದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಮ್ಯಾಡು ವಾಶ್ವಾಂಶರು ಕೊವ್ಯಾರು ವೆಚ್ಚಿದ್ದೀರು.

ಮಾ ಇಂಟಿಗೆ ಮರ್ಹಾಡು ಮಾ ರಮೇಶ್ ಬಾಬುಯ್ಯಾ ಗಾರಿ ಕಾಲೇಟ್ ಲೋ ಪನಿಚೇಸೇ ಒಕಾಯನ ವಚ್ಚಾರು.

"ಎದೋ ಲವ್ ಎಫಿಲ್ ವಿಷಯಂ ಲೋ ಇಂಟ್ಲೋ ವಾಶ್ವಾಂಶ್ ತಗವು ಪಡೆಂದಟ. ಅಂದು ಕನಿ ಪುರುಗುಲ ಮಂದು ತಾಗೆ ಸಿಂದಟ." ಆಯನ ಕೊತ್ತಲ್ ಕಾರಣಂ ಚೆಪ್ಪಾರು.

ಕಾನೀ, ವೀಣಾಧರಿ ಇಂದಿ ವಿಷಯಂ ಲೋ ತಲೆತಂಡ್ರುಲತ್ತೋ ಗೊಡವ ಪಡುತುಂದಂಬೇ ನಮ್ಮೆ ಕವೋಯಾಮು. ಒಕವೇಳ ಅದಿ ಮೊಂಡಿಕೆ ಸಿನಾ, ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಬಾಬುಯ್ಯಾ ಗಾರ್ನ್ನ ದಾನಿ ಇಷ್ಟ್ ಕಾದನಿ ಚನಿವೇಯಂತ ಗಟ್ಟಿ ಸಿರ್ಡ್ಲಾಯಂ ತೀಸುಕುನೆಲ್ಳಾ ಚೇಸ್ತಾರನು ಕೋಮು!

ಆ ರೋಜು ಮಧ್ಯಾಹ್ನಾಂ ಮಾ ದೂರವು ಬಂಧುವು ಒಕಾವಿಡ ಮಾ ಇಂಟಿಗೆ ವಚ್ಚಾರು. ಅವಿಡಕ್ಕಿ ಅದೇ ಕರ್ಮಾರ್ಥಿಯಾಸಿಬೀ! "ಏಂ ಜರಿಗಿ ಪುಂಬುಂದಿ?" ಅನೀ! ಅವಿಡಕ್ಕಿ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಗ್ರಾಹಿ ತೆಲಿಯಕ ವೇಯಿನಾ, ಮಾ ಕನ್ನಾ ಎಕ್ಕುವ ವಿವರಾಲು ತೆಲುಸು ವೀಣಾ ಮರಣಂ ಗುರಿಂಬಿ.

"ರಾತ್ರಿ ಕೇಬುಲ್ ಲೋ ಸಿನಿ ಮಾ ಚಾಸಿಂದಟ. ಮಧ್ಯ ಲೋ ತಲನೊಪ್ಪಿ ಗ್ರಾಹಿ ಪುಂದನಿ ತೆಚಿ ತನ ಗಡಿ ಲೋಕಿ ವೆಚ್ಚಿದ್ದೀರು. ತನ ದಗ್ಗರ ಪಡುಕೋಮನಿ ಶಾರದ ಗಾರು ಚೆಪ್ಪೇ, ಇಂಕಾ ಚಿನ್ನ ಹಿಲ್ಲನಾ ನೀದಗ್ಗರ ಪಡುಕೋವಣಾನಿಗೆ ಅನಿ ಕೂಡಾ ಅಂದಿಬಿ!" ಇಲಾಂಟಿ ಚಿತ್ರಮೈನ ವಿವರಾಲು ಚಾಲಾ ಚೆಪ್ಪಿಂದಾವಿಡ. ಮರಿ ಅವಿಡಕ್ಕಿ ಆ ರೋಜು ರಾತ್ರಿ ಶಾರದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ವಾಶ್ವಾಂಶ್ಲೋ ಜರಿಗಿನ ವಿಷಯಾಲು ಎಲಾ ತೆಲಿಸಾಯಾ ಮರಿ! ಅಯಿನಾ ವಾಟಿಲ್ಲೋ ಎನ್ನಿನಿಜಿಮ್ಮೆ.. ಎನ್ನಿಃವಿಡ ಕಲ್ಪಿತಾಲ್ಲೋ!

"ಕಾಲೇಟ್ ಲೋ ಅಭಾಯಿಲತ್ತೋ ಏಮನ್ನ ಗೊಡವ ಪಡೆಂದಂಟಾರಾ?" ಅಭಿರಿಗಿ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಗ್ರಾಹಿ ಅಡಿಗೆ ಸಾರು. ಕಾನೀ, ಪ್ರಾಪಂ ಅವಿಡಕ್ಕಿ ಮಾ ಇಂಟ್ಲೋನ್ನಾ ಸರಯನ ಇನ್ ಫರ್ಮೇಚನ್ ದೊರಕಲೇದು.

* * *

ಸಾಯಂತ್ರಂ ಟೂರ್ಯಾಷನ್ ನುಂಡಿ ವಚ್ಚಿ ಅಂದಿ ಮಾ ಸ್ವಾತಿ "ಮಾ ಟೂರ್ಯಾಷನ್ ಅಮ್ಮಾಯಾ, ವೀಣಾ ವಾಶ್ವಾಂಶ್ ಕಾಲೇಟ್ ಲೋ ಮೇರ್ನ್ ಕ್ಲಾಸು ಲೋ ಪ್ರಕ್ರಿಪ್ತಕ್ರಿನೆ ಕೂರ್ನಾಂಟಾರುಟ."

"ತನಕೆ ಮನ್ನಾ ತೆಲುಸಾ?" ಅಮ್ಮೆ ಮ್ಮೆ ಅಡಿಗಿಂದಿ.

"ಮುಂದು ಸಿನ್ನ ಅಡಿಗಿತ್ತೇ, ವೀಣಾಧರಾ? ಆ ವೇರು ಎಪ್ಪುಡೂ ವಿನಲೆದೇ? ಅಂದಿ. ನೇನು ಇವಾಳ ತನು ಚನಿವೇಯಂದಿ ಅನಿ ಚೆಪಿತೆ, ಆ ಅಮ್ಮಾಯಾ ತೆಲುಸು ಅಂದಿ. ನೇನು ವೀಣಾ ಮಾ ಕಜಿನ್ ಅವುತುಂದಿ ಅನಿ ಚೆಪ್ಪಾನೇ, ಇಂಕ ಮೊಹಿಮಾಟ ಪಡಿನಟ್ಟುಂದಿ ಆ ಅಮ್ಮಾಯಾ ನೇನ್ನಾ, ಅಂತ ಎಕ್ಕುವ ಮಾಟ್ಲಾಡು ಕೋಮು. ಅಂದಿ. ವಾಶ್ವಾಂಶ್ಲೋ ಪುನ್ನದಿ ಮುಗ್ಗುರು ಅಮ್ಮಾಯಿಲು. ಪಕ್ರಿಪ್ತಕ್ರಿನೆ ಒಕ್ಕೆ ಬೆಂಷ್ಟೆ ಲೋ ಕೂರ್ನಾಂಟಾಂ ಅನಿ ಒಕ ಸಾರಿ ಚೆಪ್ಪಿಂದಿ. ಮರಿ ಸಿನ್ನ ಅಸಲು ತನತ್ತೋ ಅಂತ ಗ್ರಾಹಿ ಮಾಟ್ಲಾಡನು ತಕ್ಕುವ ಅಂದಿ! ಏಂ ಅಡುಗುತ್ತಾಂ ತೀರಗೆಸಿ.. ಮರಿ ಅಪ್ಪುಡು ಅಲಾ ಚೆಪ್ಪಾವು ಅನಿ?!" ಚೆಪ್ಪಿಂದಿ ಸ್ವಾತಿ.

"ఏంటో! పాపం అది ఏదో తట్టుకోలేని కష్టం వచ్చి ప్రాణం తీసుకుంది. అందరూ అన్ని విధాలుగా అనుకుంటున్నారు. కనీసం దాసి అయ్యానాన్నలకైనా అది ఎందుకు అలా చేసిందో తెలునో లేదో! ఎందుకు చేస్తారో ఇలాంటి పనులు! రోజుకి మూడు నాలుగు కారణాలు వింటున్నాము. అంత పోయేది ఒక తెటర్ ముక్కు పెట్టుచుచ్చ కదా? ఇదీ సంగతి.. నేను ఇందుకని చచ్చివోవాల్సి వస్తోంది అని?!" అమృమ్మ అంది తెస్తున్ తట్టుకోలేక!

* * *

ఇవాళ్ళికీ మేం ఆ విషయం గురించి కొత్త కొత్త కారణాలు వింటూనే పున్నాం. వీఱ మరణం పెనుక మిష్టరీ యంది వీఱ కే తెలీయాలి!

* * * End * * *

మీ సూచనలు, సలవోరా రచయిత్తి **SKU** కి తెలియజేయండి.
మీ అభిప్రాయాలు రచ్చటండ లో తెలియజేయండి